

Slovo

Vladimír Mišík

Kolem nás bude pak jen černý závoj noci
Poznáš ho i v té tmě po vrávoravých krocích
Až rozbolí se zas, co dávno přebolelo

Můj šťastný druhu, pojď a zpívej v starých notách
Až z dálky zamávám, až pláč mne rozdrkotá
Dali jsme slovu meč a ono zabíjelo

Až unavený smích v mých očích políbíš mi
Zalomím se jak kříž a v moudrosti své hříšný
Přehraješ v srdci mém, co velmi jasně znělo

Řekli jsme slovu jdi a ono odcházelo
Tam, kde se končí vše jak v starodávných hrách
Poznáš ho i v té tmě, hled' krásně vrávorá